

Người Già trong Đêm Đông

(An Old Man's Winter Night)

Thơ: Robert Frost
Lời Việt: Đông Yên
Nhạc & Hòa âm: Đông Yên

$\text{♩} = 30$

$\text{♩} = 56$ Adagio

$\text{♩} = 82$

3
4
9
14
19
23
27
32
37
42
46
49

D F#m7 Bm Em A

A D Em Bm Em7 D

D F#m7 Bm D

D F#m7 F#m7 G

D D² G

Bm D Bm D D.C.Pal Coda

♩

D Gm

Em D

Trời và đất nhìn ông trong bóng tối Qua màn sương trên khung cửa nhà hoang.
nửa và xưa đi bóng tối Xưa màn đêm xưa nỗi sợ màn đêm.
Sương giăng trên cửa như những vì sao lạc. Đèn trên tay như đóm lửa trong hầm, ngăn đôi mắt không nhìn về.
Âm thanh vang dội như tiếng gấm quen thuộc. Cảnh cây khô đang gãy đổ bên ngoài trừ đôi tiếng như thùng thùng
đêm tối. Tuổi tác đã khiến ông không còn nhớ nhớ tại sao ông lạc lỏng ở mãi
ai đánh. Di vãng với những gì ông còn nhớ chi trong ông nặng trĩu mãi
chón này. Tại sao đến trong căn phòng mục ai. Chung quanh mình những thùng cọ ngón
trong hòm. Mặc cho tuyết trên mái nhà tuyết phủ bên cây đèn... cây đèn của đu
ngang.
hư. Chân đạp mạnh để xua... để xua niềm sợ hãi từ căn
bập Ông phò mặc để trắng... để trắng vàng rạn vỡ Dù
hầm giờ u ám dưới chân ông. Đạp lần... khuya. Tuyệt! Tuyệt phủ mệnh mông theo
đêm đã bước sang Em

Thờ nhẹ lại, nhưng rồi ông vẫn ngủ. Nhưng rồi ông vẫn ngủ Trời và...

Không kham nổi căn nhà, đồng quê hay trang trại. Đấy đêm Đông.
Đấy thân phận con người.